

UKM 05/14 – Kirkevalget 2015

Bakgrunn

Det skal være kirkevalg i 2015, og UKM inviteres til å komme med innspill som kan øke unges involvering i kirkevalget. En gjennomgang av kirkevalgene i 2009 og 2011 viser at utviklingen går i retning av økt ung valgdeltakelse, men det er særlig to forhold UKM bør merke seg:

1. Valgdeltakelsen i aldersgruppen 15-18 er langt lavere enn valgdeltakelsen i andre aldergrupper
2. Andelen menighetsrådsmedlemmer i aldersgruppen 18-30 er langt under Kirkemøtets mål om minst 20 % representasjon fra denne aldersgruppen

Det er særlig disse to punktene UKM blir utfordret til å jobbe med, men også andre innspill som kan være med å øke unges deltakelse og involvering i kirkedemokratiet er ønskelig.

Kirkedemokrati – demokratireform og kirkevalg

Det kirkelige demokratiet har et teologisk utgangspunkt. Dette har sammenheng med at den protestantiske, lutherske tradisjon har en forståelse av at alle døpte har samme adgang til å lese og utlegge bibeltekster. Å styre kirken er ikke noe som bare er forebeholdt noen utvalgte kirkemedlemmer, men er noe som alle døpte har del i.

Den norske kirke er nå i ferd med å bli mer selvstendig i sitt forhold til staten. Den norske kirke fikk i 2008 beskjed fra staten om at den kort sagt måtte bli enda mer demokratisk dersom den skulle bli mer selvstendig. Dette førte til at Den norske kirke gjennomførte en «demokratireform» i årene 2009-2012, med valgene i 2009 og 2011 som de viktigste milepælene. Fire konkrete forutsetninger ble satt opp for reformen: Økt bruk av direkte valg, valg samtidig med offentlige valg, etablering av reelle valgmuligheter og forsøk med ulike ordninger for valg til bispedømmeråd og Kirkemøtet.

I forbindelse med denne reformen har man begynt å bruke begrepet «kirkevalg» som en samlebetegnelse på en rekke valg som nå skal foregå samlet hvert fjerde år. Valg av menighetsråd og bispedømmeråd/Kirkemøtet er de valgene som profileres mest utad, da alle medlemmer av Den norske kirke har stemmerett til disse.

Stemmerettsalder 15 år

Aldersgruppen 15-18 år fikk ved Kirkevalget 2009 for første gang stemmerett i hele landet. Dette etter lokale forsøk med stemmerettsalder 15 år i 220 menigheter ved menighetsrådsvalget i 2005. Innføringen av denne forsøksordningen ble kort berørt i KIFOs evalueringsrapport fra Kirkevalget

Fakta

- Endringene i Grunnloven i 2012 som endret relasjonen mellom staten og Den norske kirke, forutsatte gjennomføring av en demokratireform.
- Denne reformen medførte en økning i valgdeltakelse fra 4,2 % i 2005 til 13,1 % i 2009 og 13,5 % i 2011.
- Det ble også gjort forsøk med stemmerettsalder 15 år i hele landet ved begge valgene.
- Ved lovfesting av hovedelementene i demokratireform i 2013 ble stemmerettsalder 15 år tatt med etter henstilling fra Kirkemøtet.

2009. Valgdeltakelsen var i aldersgruppen 15-18 år lav (ca. 3 % – landsgjennomsnittet ved menighetsrådsvalget var 13,1 %). KIFO sa i sin evaluering at stemmetallet var så lite at det ikke var mulig å finne klare sammenhenger mellom iverksatte tiltak og antallet ungdomsvelgere.

Forsøket fra 2009 ble videreført ved Kirkevalget 2011. Valgdeltakelsen i aldersgruppen 15-18 år ble nesten doblet ved dette valget (fra ca. 3600 i 2009 til ca. 6900 i 2011). Dessverre ble valgdeltakelsen i aldersgruppen 15-18 år ikke berørt verken i KIFOs evalueringsrapport fra Kirkevalget 2011 eller i KIFOs samlede evalueringsrapport knyttet til demokratireformen. Dette er uheldig, da det nå ikke finnes forskning fra demokratireformen som det er mulig å støtte seg på i det videre arbeidet med ung valgdeltakelse ved kirkelige valg.

På Kirkemøtet 2013 ble lovproposisjonen Prop. 78 L (2012-2013) behandlet (sak KM 04/13). Denne lovproposisjonen omhandlet endringer i kirkeloven knyttet til kirkelige valg. Bestemmelsen om stemmerettsalder 18 år var ikke behandlet i proposisjonen, men det var foreslått andre endringer i samme paragraf. Da denne paragrafen var til behandling på Kirkemøtet, ble det vedtatt at man også ønsket å gå inn for å endre stemmerettsalderen til 15 år. Kirkemøtet henstilte Stortinget om å gjøre denne endringen i kirkeloven ved behandling juni 2013, og Stortinget fulgte opp. Stemmerettsalder 15 år er nå lovbestemt, men det fulgte altså ingen videre utredning med denne bestemmelsen.

KIFOs manglende behandling av valgdeltakelsen for aldersgruppen 15-18 år og den manglede utredningen av lovendringen gjør at man har et tynt beslutningsgrunnlag når man skal jobbe videre med å øke valgdeltakelsen for denne aldersgruppen. Samtidig har ikke Den norske kirke vært alene om å gjøre forsøk med lavere stemmerettsalder enn 18 år. Ved kommunestyrevalget i 2011 gjennomførte 20 kommuner forsøk med nedsatt stemmerettsalder til 16 år. Kommunalminister Jan Tore Sanner har signalisert at dette forsøket mest sannsynlig blir videreført i 2015. Det er utarbeidet en omfattende evalueringsrapport, *Stemmerett for 16-åringene* (Johannes Bergh (red.) 2014). Denne rapporten sier blant annet noe om viktigheten av å bruke nettverksressurser som finnes lokalt for å lykkes i å mobilisere unge velgere. Et sammendrag av denne evalueringsrapporten er vedlagt denne saken.

Ungdomsrepresentasjon i rådene

Kirkemøtet vedtok allerede på Kirkemøtet 1993 et mål om at det skal være minst 20 % under 30 år i hvert eneste råd og utvalg i Den norske kirke (sak KM 11/93). Ved Kirkevalget i 2011 ble dette langt på vei oppnådd ved valg til bispedømmeråd og Kirkemøtet, med et landsgjennomsnittet på 22 %. Ved valg til menighetsråd var man derimot langt unna, med et landsgjennomsnitt på 7 %. Det er i denne sammenhengen verdt å merke seg at reglene for ungdomsrepresentasjon ved de to valgene ikke er like. Ved valg til

Fakta forts.

Fakta forts. Menighetsrådet er det

- **Menighetsrådet** er det lokale kirkestyret og tar de fleste avgjørelser på vegne av lokalmenigheten. Konkret betyr dette at menighetsrådet bl.a. bestemmer strategier og organisering av menighetens utadrettede tilbud.
- **Bispedømmerådet** har et mer overordnet ansvar for menighetene, og skal fremme samarbeidet mellom de enkelte menighetsråd og andre lokale arbeidsgrupper innen bispedømmet. Bispedømmerådet ansetter prester.
- **Kirkemøtet** er det øverste valgte organet i Den norske kirke, og består av medlemmene av bispedømmerådene pluss leder av Samisk kirkeråd. Kirkemøtet vedtar regelverk, sentrale planer og gir uttalelser i aktuelle spørsmål på vegne av hele kirken. Kirkemøtet velger Kirkerådet, som leder arbeidet mellom Kirkemøtets samlinger.

bispedømmeråd og Kirkemøtet er det et krav om at det skal være minst 20 % kandidater under 30 år på nominasjonskomiteens liste, mens det ved valg til menighetsråd kun er en henstilling om at det bør være minst 20 % kandidater under 30 år (se vedlegg med utdrag fra regelverk). Det er også verdt å merke seg at det var store geografiske forskjeller ved valg til menighetsråd. Oslo bispedømme hadde høyest ungdomsrepresentasjon med 15,0 %, mens Møre bispedømme hadde lavest ungdomsrepresentasjon med bare 3,5 %.

Det er i hovedsak antallet nominerte ungdomskandidater som virker å være hovedproblemet for å nå høy nok ungdomsrepresentasjon, og ikke motvilje blant velgerne. Landsgjennomsnittet for nominerte kandidater under 30 år var 6 %. Når landsgjennomsnittet for de valgte ble 7 %, viser det at velgerne i sum har stemt frem de yngste velgerne (det var kun ett bispedømme der ungdomsrepresentasjonen i rådene ble lavere enn på kandidatlistene, og dette var i Møre). Hovedutfordringen virker å ha vært å få nok personer under 30 år til å stille til menighetsrådsvalg. For å avhjelpe situasjonen kan man fokusere både på de unge selv og på nominasjonskomiteene.

En utfordring ved å stille til valg til menighetsråd (og for så vidt også til bispedømmeråd/Kirkemøtet) er at man velges for fire år. Mange av kirkens medlemmer i alderen 18-30 er usikre på hva de gjør og hvor de bor fire år frem i tid. Dette kan medvirke til at unge vegrer seg for å stille til valg. UKM 2011 laget en resolusjon der de ba Ufung om å arbeide for en prøveordning der personer under 30 år kan stille til valg for en kortere periode enn fire år. Med de omfattende kirkevalgene som ble innført med demokratireformen, er det lite sannsynlig at det er aktuelt å vurdere kortere valgperioder. Dersom det er behov for å kunne engasjere seg i kortere perioder enn fire år, må det eventuelt tenkes ut andre måter å utøve ungdomsmedvirkning i menighetsrådet på.

Ordforklaringer

Ordforklaringer

KIFO: Stiftelsen

Kirkeforskning

Demokratireformen:

Betegnelse for de endringer i kirkedemokratiet

Stortinget forutsatte for å

overlate flere avgjørelser

til Den norske kirke.

Reformen ble

gjennomført som forsøk

fra 2009, og ble lovfestet

i 2013.

Lovproposisjon: En

utredning som det

ansvarlige departementet

utarbeider til Stortinget,

som inneholder forslag til

lovendringer.

Nominasjonskomité: En

komité som på vegne av

flere har ansvar for å

finne kandidater til en

valgliste.

Valgbarhet :

Unge som stiller til valg

må være 18 år. Dette er

fordi rådet er et styre og

styrets ansvarlighet

forutsetter at

medlemmene er

myndige. (Kirkeloven § 6

tredje ledd)

myndige. (Kirkeloven § 6

tredje ledd)

tredje ledd)

Utfordringsspørsmål

Økning av ung valgdeltakelse – særlig for aldersgruppen 15-18 år:

- Hvorfor tror du at valgdeltakelsen ved kirkevalget økte blant de yngste i 2011?
- Var du en av de som stemte? Hvorfor/hvorfor ikke?
- Er det viktig å stemme? Hvorfor/hvorfor ikke?
- Hva kan gjøres for å øke din motivasjon til å stemme?
- Synes du det er riktig å ha forhåndsstemming på ungdomsaktiviteter?
- Kan man dra nytte av forsøk med stemmerettsalder 16 år til kommunevalg? Kan man tenke kreativt i forhold til kirke-skole-samarbeid her?
- Har dere erfaringer fra forsøk i det politiske valget? Var det noe spesielt skolen/kommunen gjorde?
- På hvilken måte kan sosiale medier bidra til økt valgdeltakelse?

Økning av ungdomsandelen i menighetsråd:

- Kjenner du noen som sitter i bispedømmeråd eller menighetsråd?
- Hvorfor er det ikke flere under 30 år som ønsker å sitte i menighetsråd? Hvilke tiltak bør vurderes for øke interessen for dette?
- Hvordan kan man få nominasjonskomiteene til å fokusere mer på å oppnå høy ungdomsrepresentasjon i sine lister?
- Er det mulig å tenke ungdomsmedvirkning i menighetsrådet på annen måte enn ved at unge blir valg inn i rådet?

Vedlegg

- Sammendrag av rapporten *Stemmerett for 16-åringene. Resultater fra evalueringen av forsøket med senket stemmerettsalder ved lokalvalget 2011* (Johannes Bergh (red.) 2014)
- Utvalgte paragrafer fra relevante regelverk

Vedlegg 1

Stemmerett for 16-åringene – resultater fra evalueringen av forsøket med senket stemmerettsalder ved lokalvalget 2011

Johannes Bergh (red.)

Rapport (2014:001) Oslo: Institutt for samfunnsforskning (2014)

Rapporten presenterer resultatene fra evalueringen av forsøket med senkning av stemmerettsalderen til 16 år ved lokalvalget 2011. Evalueringen kan oppsummeres i følgende åtte spørsmål og tilhørende svar.

1) Hvilke juridiske hindringer står i veien for en eventuell senkning av stemmerettsalderen, og hva vil de juridiske konsekvensene av en stemmerettsalder på 16 år være?

Stortinget har stor handlefrihet når det gjelder stemmerettsalder. Rettslig sett må ikke stemmerettsalderen følge myndighetsalderen, og 16- og 17-åringene har nødvendig rettslig handleevne til å bruke stemmeretten, stille til valg og være folkevalgte. Vurderingen av om stemmerettsalderen skal senkes, må inkludere en vurdering av om 16- og 17-åringene skal kunne velges og hvor omfattende ombudsplikt de eventuelt skal ha. Dersom målet er en mest mulig klar og enhetlig overgang fra barn til voksen i lovgivningen, kan det vært grunn til å holde stemmerettsalderen på 18 år. Ulik aldersgrense for stemmerett og valgbarhet kan stå i strid med hensynet til enhetlig regulering av rett til demokratisk deltagelse.

2) Var den praktiske gjennomføringen av forsøket vellykket?

Det ser ikke ut til å ha vært noen problemer med den praktiske gjennomføringen av forsøket. Utover dette, blir valgdeltakelsen blant 16- og 17-åringene brukt som mål på forsøkets vellykkethet i den enkelte kommune. Resultatene fra analysene av kommunenes arbeid med forsøket viser at de kommuner som har brukt nettverksressurser som finnes lokalt – både ungdomsmiljøer, skole, ulike etater samt nasjonale aktører – i størst grad har lyktes i å mobilisere unge velgere. De bredt sammensatte gruppene har gitt prosjektledelsen evnen til å fange opp problemer og skape nye løsninger i mellomrommene mellom eksisterende deler av den kommunale organisasjonen – som for eksempel mellom dem som arbeider med valg og dem som arbeider med ungdom.

3) Hvordan forholdt de politiske partiene på lokalt nivå seg til forsøket?

Vi belyser dette spørsmålet ved hjelp av to ulike datasett: en spørreskjemaundersøkelse til samtlige kommunepartier og lister i forsøkskommunene, og et landsdekkende datasett for listekandidater. Spørreundersøkelsen viser at selv om partiene kunne ha vært mer aktive utad i valgkampen, har de på mange måter gjort sin jobb internt. Mange partilag har inkludert ungdom i prosessen, og nominasjonsprosessen har bidratt til å få fram unge kandidater – men det er betydelige forskjeller etter kommunens og partiets størrelse. Vi ser likevel få spor av denne innsatsen når listekandidater i forsøkskommunene sammenlignes med situasjonen ved forrige valg og i resten av landet. Forsøkskommunene i 2011 skiller seg ikke ut ved en bedre plassering for unge kandidater. Når vi ser på dem som ble valgt inn i kommunestyrene, blir mønsteret imidlertid et annet. Velgernes rettinger på listene har vært målrettede, og målet har vært å få flere unge inn i kommunestyrene. Andelen

representanter som har kommet inn på grunn av listeretting er betydelig større blant unge enn blant eldre representanter, og denne tendensen er særlig sterk i forsøkskommunene.

4) I hvilken grad deltok 16- og 17-åringene i valget?

Valgdeltakelsen blant 16- og 17-åringene i forsøkskommunene var 58 prosent. Blant de ordinære førstegangselgerne (aldersgruppen 18-21 år) deltok 46 prosent i valget; mens deltakelsen var på 63 prosent blant alle velgere i forsøkskommunene. Forsøksselgerne deltok altså i større grad enn andre unge velgere, men i mindre grad enn elektoratet som helhet. Mer detaljerte analyser viser at velgere i aldersgruppen som vanligvis går på videregående skole, 16, 17 og 18-åringene, deltar i betydelig høyere grad enn andre unge velgere. En senkning av stemmerettsalderen bidrar altså til å fange opp unge velgere i en periode hvor disse er tilbøyelige til å delta. Vi vet enda ikke om dette også fører til høyere deltakelse senere i livet; altså om en senkning av stemmerettsalderen kan bidra til høyere valgdeltakelse på lang sikt.

5) Hvilke politiske preferanser har 16- og 17-åringene; vil det ha noen politiske konsekvenser om stemmerettsalderen senkes til 16 år?

De politiske preferansene til 16- og 17-åringene spesielt og ungdommer generelt ved valget i 2011 viser små forskjeller i forhold til preferansene til eldre velgere. Stemmegivningen til 16- og 17-åringene avviker i liten grad fra velgere for øvrig. Resultater fra skolevalgsundersøkelsene tyder på at forskjellene mellom preferansene til ungdommer og eldre velgere var spesielt små i 2011. Ved tidligere skolevalg har ungdommer vist et mer radikalt stemmemønster enn andre velgere. SV og FrP har gjort det spesielt godt ved skolevalgene, mens Ap og Høyre har gjort relativt dårlige skolevalg. Det er ikke utenkelig at det også i framtiden vil oppstå større forskjeller mellom preferansen til 16- og 17-åringene på den ene siden, og andre velgere på den andre siden. Det synes likevel lite sannsynlig at forskjellene skulle bli så store at en senkning av stemmerettsalderen til 16 år skulle påvirke norske valgresultater i nevneverdig grad.

6) Hadde forsøket en effekt på den «politiske modenheten» til 16- og 17-åringene?

Analysene viser at det er målbare forskjeller i politisk modenhet (målt som politisk interesse, kompetanse, konsistens i politiske holdninger og sammenheng mellom holdninger og stemmegivning) mellom 16- og 17-åringene på den ene siden, og velgere som er noe eldre på den andre siden. Det var en forventning om at disse forskjellene ville bli mindre når 16- og 17-åringene fikk stemmerett, og dermed fikk et incentiv til å bli mer interessert i politikk, til å øke sin kompetanse etc. Forventningen ble ikke innfridd. Vi finner ikke tegn på at forsøket bidro til å øke den politiske modenheten til 16- og 17-åringene.

7) Hva mener ungdommer, og befolkningen for øvrig om en eventuell senkning av stemmerettsalderen til 16 år?

Et klart flertall befolkningen i Norge svarer «nei» når de blir spurt om stemmerettsalderen bør senkes til 16 år; det samme svarer de fleste ungdommer. Det er betydelig motstand mot en senkning av stemmerettsalderen, også blant velgerne til de partiene som går inn for stemmerett til 16-åringene: SV og Venstre.

Vi finner likevel grunn til å tro at denne motstanden mot en senkning av stemmerettsalderen ikke er av fundamental karakter. Siste gang Norge gjennomførte en endring i stemmerettsalderen (fra 20 til 18 år i 1978), uttrykte befolkningen den samme typen av motstand i forkant. Endringen ble likevel akseptert i ettertid.

8) Hvilke konsekvenser har forsøket hatt i perioden etter valget i 2011; er det mulig å se konturene av noen langsiktige konsekvenser av forsøket?

To år etter at forsøket ble avsluttet, er det gjennomført kvalitative intervjuer av personer i seks casekommuner, som var tett på forsøket. Tre tema reises: Har andelen kommunerepresentanter under 30 år økt i lys av forsøket? Er det foretatt endringer av administrative og politiske rutiner for å inkludere unge i politikken? Er det grunn til å tro at ungdomsgruppers politiske engasjement har økt i ettertid? Studien viser at det er store variasjoner mellom de seks kommunene. Generelt konkluderes det med at forsøket i begrenset grad har gitt langvarig effekt. Dette til tross: De kommuner som gjennomførte en institusjonalisering av forsøket, synes også å ha forlenget dets «levetid», både i administrasjonen og i involverte ungdomsgrupper. Når det gjelder økningen i andelen unge kommunestyrerepresentanter og enkeltkommuners opplevelse av økt politisk engasjement i ungdomsmiljøet, er det vanskelig å skille hva som kan knyttes til en mulig forsøkseffekt og hva som kan forklares av en generell mobilisering i lys av terrorangrepene 22. juli 2011. Det synes som det har vært et samspill mellom de to forklaringsfaktorer i enkelte forsøkskommuner.

Vedlegg 2

Utvalgte paragrafer fra relevante regelverk

Kirkeloven

Kirkeloven slår fast at hvert medlem av Den norske kirke som bor i soknet og som senest i det år det stemmes vil ha fylt **15 år**, har kirkelig stemmerett, jf. § 4 første ledd. Valgbar til menighetsråd og pliktig til å ta imot valg, er den som har rett til å stemme ved valget og som senest i det år det stemmes vil ha fylt **18 år**, jf. § 6 tredje ledd.

Regler for valg av menighetsråd

§ 7. Kandidatlistene (valglistene)

§ 7-1. Forslag til kandidatlistene:

h. **bør ha minst 20 prosent representasjon av kandidater under 30 år.**

§ 9. Forhåndsstemmegivning

§ 9-4. Velgeren må avgi sin stemme ved personlig fremmøte på sted(er) som er fastsatt av valgstyret. Valgstyret kan bestemme at det for det enkelte sted kun skal være adgang til å avgi forhåndsstemme en viss tid på én eller flere bestemte dager. **Det bør legges til rette for at forhåndsstemmegivning kan foregå både på dag- og kveldstid**, på de institusjoner som geografisk hører til det enkelte sokn og **på sentrale møteplasser for unge i regi av menigheten.**

Regler for valg av bispedømmeråd/Kirkemøtet

§ 1-3. Valgråd

Til å styre valgene oppnevner bispedømmerådet i god tid før valget et valgråd på fem medlemmer og to varamedlemmer. Det bør tilstrebes **god aldersfordeling**, lik kjønnsfordeling og kirkepolitisk bredde ved oppnevningen. Daglig leder eller den vedkommende utpeker, er sekretær for valgrådet.

§ 2-6. Kandidatliste utarbeidet av nominasjonskomité med prostivis representasjon

(1) Valgrådet er ansvarlig for at det velges en nominasjonskomité for nominering av leke medlemmer. Denne komiteen velges på følgende måte:

a. Nominasjonskomiteen for leke medlemmer består av et lekt medlem fra hvert prosti. Det velges også et varamedlem fra hvert prosti. I tillegg oppnevner bispedømmerådene i de tre nordligste bispedømmene en samisk representant hver til nominasjonskomiteen etter forslag fra Samisk kirkeråd, jf. § 3-2 første ledd. Bispedømmerådene informerer valgrådet og prostene om dette senest innen 1. november året før valgåret.

b. Begge kjønn skal være representert i nominasjonskomiteen. Dersom nominasjonskomiteen ikke får representasjon av begge kjønn, anses i stedet det varamedlem (ev. den person) av det motsatte kjønn som har fått prosentvis flest stemmer i et prosti, som valgt. **Det bør tilstrebes ungdomsrepresentasjon i nominasjonskomiteen.**

(4) Menighetsrådet kan foreslå leke kandidater fra hele bispedømmet. **Ungdomsråd eller tilsvarende organ bør overfor nominasjonskomiteen fremme forslag på kandidater.** I tillegg til de innkomne forslag kan nominasjonskomiteens medlemmer dessuten fremme forslag om en kandidat hver. De som foreslås, skal forespørres av forslagsstiller om de er villige til å la seg nominere.

(6) Begge kjønn skal på kandidatlisten være representert med minst 40 prosent.

Nominasjonskomiteen **skal** dessuten ta med kandidater fra forskjellige distrikter og **sørge for at listen inneholder en andel kandidater som er under 30 år på minst 20 prosent.**

§ 2-7. Lister fra andre grupper av forslagsstillere

(2) Et forslag til kandidatliste fra andre grupper av forslagsstillere må oppfylle følgende krav:

f. Det må oppfylle de samme krav til kjønnsbalanse, **aldersbalanse** og geografisk spredning som nominasjonskomiteens liste, jf. § 2-6 sjettede ledd.

Kapittel 3. Valg av representanter for samisk kirkeliv til bispedømmeråd og Kirkemøtet

§ 3-2. Nominasjon og valg av representanter for samisk kirkeliv

(3) (...) Nominasjonskomiteen skal dessuten ta med kandidater fra forskjellige distrikter og sørge for at listen inneholder kandidater som er under 30 år (...).

Kapittel 4. Valg av representant fra døvemenighetene til Oslo bispedømmeråd og Kirkemøtet

§ 4-2. Nominasjon og valg av representant for døvemenighetene i Oslo bispedømmeråd

(3) (...) Nominasjonskomiteen skal dessuten ta med kandidater fra forskjellige distrikter og sørge for at listen inneholder kandidater som er under 30 år (...).

Kapittel 5. Valg av prest til medlem av bispedømmeråd og Kirkemøtet

§ 5-1. Nominasjon og valg av prest til medlem av bispedømmeråd og Kirkemøtet

(3) (...). Nominasjonskomiteen skal dessuten ta med kandidater fra forskjellige distrikter og om mulig sørge for at listen inneholder minst én kandidat under 30 år (...).

Kapittel 6. Valg av lek kirkelig tilsatt medlem av bispedømmeråd og Kirkemøtet

§ 6-1. Nominasjon og valg av lek kirkelig tilsatt til medlem av bispedømmeråd og Kirkemøtet

(4) (...) Nominasjonskomiteen skal dessuten ta med kandidater fra forskjellige distrikter og tjenestekategorier og sørge for at listen om mulig inneholder minst én kandidat under 30 år (...).